

[Formanden.]

5) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov vedrørende personlig skat til kommunen.

Mødet hævet kl. 12¹².

30. møde.

Onsdag den 9. december kl. 13³⁰.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Adolf Sørensen* til indenrigsministeren:

„Agter ministeren at fremsætte forslag om ophævelse af apotekerlovens § 74?“

Adolph Sørensen: Siden jeg for 8 dage siden stillede mit spørgsmål til indenrigsministeren, har ministeren i det høje ting fremsat et lovforslag om ændringer i apotekerloven. Det kunne måske derfor synes nærliggende, at jeg havde trukket mit spørgsmål tilbage; men jeg har ikke ved den hastige gennemlæsning af lovforslaget, der har været mig beskåret på grund af, at jeg som så mange andre har været sneet inde i de sidste par dage, kunnet se, at de ændringer, ministeren nu foreslår gennemført, i og for sig sigter på eller løser det problem, der interesserer mig i denne forbindelse.

Dr. jur. Hardy Andreasen har jo i en temmelig omfattende avispolemik og i en kronik i Dagens Nyheder den 10. november i år, senere fulgt op af et åbent brev til ministeren i dagspressen den 1. december i år, ment at kunne påvise, at § 74 i apotekerloven er, hvad han kalder en dødsensfarlig paragraf. Dr. jur. Hardy Andreasen opregner her en række eksempler, såsom at 36 medlemstater på kongresser i Bruxelles i 1954, i Sirmione i 1955 og i Washington i

1956 har stemplet paragraffen som traktatbrud. På Pariskongressen har man gjort det samme. På diplomatkongresser i Lissabon i 1958 har 23 stater, deriblandt Norge og Finland, den 23. oktober i en afstemning i og for sig vedtaget, at Danmarks stilling er traktatstridig; 12 stater undlod ved denne lejlighed at stemme, og kun én stat, nemlig Danmark, stemte imod denne vedtagelse.

Det fremgår af § 74 efter Hardy Andreasens påstand, at den giver staten ret til uden nogen form for erstatning at ekspropriere en række danske og udenlandske varemærker for lægemidler, deriblandt adskillige verdenskendte varemærker. Det, der så melder sig for mig og vel for det høje tings medlemmer i øvrigt, er, om dette udenrigshandelspolitiske aspekt er rigtigt.

Man kan naturligvis hævde, at dr. jur. Hardy Andreasens vurdering er subjektiv, ja, man kan også hævde, at den er direkte forkert; men man kan jo i hvert fald næppe nægte, at der foreligger en anden situation udenrigshandelspolitisk i dag, end der gjorde, da loven kom til verden i 1954, idet Europa nu er inde i fællesmarkedet og de syvs frihandelsområde med den deraf følgende skærpelse af kampen om og på eksportmarkederne. At det er uhyre betydningsfuldt for os, er vi sikkert alle enige om. At det også må være uhyre vigtigt for os, at vi ikke giver os unødige blottelser i en sådan kamp, selv om den sker på venskabelig basis, er sikkert alle lige så enige om.

Det er jo for sagt, og jeg tror, det gamle ord stadig har gyldighed, at liden tue kan vælte stort læs. Hvis bestemmelsen her er en sådan tue, der kan få alvorlige handelspolitiske konsekvenser for os i form af repressalier fra udlandets side over for os vigtige eksportområder, må det være en rimelig ting at overveje, om der alligevel ikke er al mulig grund til at ændre denne paragraf, sådan at de påståede virkninger ikke vil kunne indtræffe, og derfor har jeg altså ønsket at opretholde mit spørgsmål til den højtærede indenrigsminister.

Indenrigsministeren (Søren Olesen): Det ærede medlem hr. Adolf Sørensen spørger, om jeg påtænker at foreslå en ophævelse af § 74 i apotekerloven. Som det fremgår af det lovforslag, der nu er fremsat, stilles der